

איזבלה וולובניק: הלסקייפ

20.12.25 - 06.11.25

אוצרת: מיה פרנקל טנא

ארכיטיפים נשיים של שדים, חיות ויצורי-כלאיים מאכלסים כדרך קבע את ציוריה של איזבלה וולובניק. "בשנה האחרונה, ככל שציירתי מפלצות - הופיעו יותר ויותר בני אדם", היא מעידה. גוף העבודה החדש **הלסקייפ** נוצר כהמשך ישיר לתערוכת היחיד 'שלוש שריטות ומכתב אהבה' שהוצגה במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית ב-2024. בתוך סדרת העבודות הנוכחית נטמע המושג **גיהנום** לא רק במובנו הדתי כמקום ענישה אליו נשלחים החוטאים והרשעים, אלא גם כמצב נפשי המתאר חיים שסטו ממסלולם, וכמונח בשפה שמייצג מרחב מדומיין המתבטא במערכת ציורית סבוכה. לצד דיאלוג עם אמנים כמו מונק, גויה, רובנס, רדון ורגו, וולובניק שואבת השראה גם מדימויים אינטרנטיים ומהשיח הרווח במרכז ובשולי המדיה. היא רושמת ומציירת מהדמיון תוך התבוננות במציאות העכשווית ומגלה עניין מיוחד באופן שבו מילים ודימויים מתגלגלים ומנוכסים על ידי קבוצות חברתיות שונות (למשל המושג 'Bitch' בו עסקה בעבר).

בשנתיים האחרונות הפך 'גיהנום' למונח שגור בשיח המקומי; "תוציאו אותם מהגיהנום", "נפתח על עזה את שערי הגיהנום", "עברתי גיהנום". כותרת התערוכה **Hellscape (נוף-גיהנום)** מצביעה על פרשנות רחבה המוצעת בעבודות - הגיהנום כזולת, כגוף וכמקום בזמן. דרך דימויים מפלצתיים מנסה וולובניק לשרטט קו־גבול סביב הגדרות של אנושיות בחברה ובתרבות, כזה שעובר במקומות כואבים, מצחיקים, יפים, אכזריים ועלובים המצויים בלב מערכות היחסים שלה עם העולם ועם עצמה. הדמויות בציוריה בחיפוש מתמיד אחר נחמה בתוך מציאות שנדמית כפצע שאי אפשר לחדול מללקק, לגרד ולקלף.

הסיטואציות המתוארות בציורים מתוות דרך לחוויה חוץ-שפתית שלא ניתן להטמיעה בסדר החברתי. בין פנטזיה ל'כאן ועכשיו', בדיאלוגים דוממים בין בני אדם ליצורים אל-אנושיים מתקיים יקום המסרב לפרשנות סימבולית, ובתוך כך מבקש מאתנו להתבונן ב'אחרות' יוצאת דופן, לגעת במה שאינו ניתן לניסוח.*

איזבלה וולובניק (נ. 1995), בוגרת תואר ראשון B.Ed.F.a בהצטיינות במדרשה לאמנות בבית ברל (2018). זוכת פרסים ומענקים ביניהם פרס משרד התרבות לאמן צעיר (2025); פרס לורן ומיטשל פרסר לתערוכת יחיד במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית (2024); עבודתה נרכשה לאוסף מוזיאון תל אביב במסגרת זכייתה בפרס ע"ש ברוך ורות רפפורט (קרן הרכישות, 2021); בוגרת התוכנית לפיתוח מקצועי של מרכז אדמונד דה רוטשילד (2020); הציגה בתערוכות יחיד וקבוצתיות בארץ ובעולם ביניהן ביצ'קראפט, תערוכת יחיד במוזיאון חיפה לאמנות (2020); Dancing with the Devil, תערוכה זוגית עם נועה אירוניק בגלריה Adhesivo Contemporary, מקסיקו סיטי (2023); שולחן עבודה במוזיאון חיפה לאמנות (2025); Days Beyond Time בגלריה D10 ArtSpace בז'נבה (2023); פקעת במוזיאון תל אביב לאמנות (2021) ועוד.

*לאקאן טבע את המושג 'ממשי' ביחס לחוויות שאינן ניתנות להמשגה ולניסוח, הנמצאות מחוץ לשפה ומערערות את קיומנו. הממשי מייצג את התשוקה, את ההתענגות השלמה שאינה ניתנת להשגה. להרחבה: רחל קואסטל, "בוראט: ההומור של ה'ממשי' והתגלותו בז'אנר סרטי התעודה", גילוי דעת 14 (סמינר הקיבוצים, 2018); ליאור גרנות, *כיצד מרפאת הביבליותרפיה? כתיבה, ילדות, שיר: עיון פסיכואנליטי-ספרותי* (חיפה: פרדס הוצאה לאור, 2020).